

SCHOOLSTRAAT 3 A
NIEUWEGEIN

CULTUURHISTORISCH
ONDERZOEK

SCHOOLSTRAAT 3A

NIEUWEGEIN

CULTUURHISTORISCH ONDERZOEK

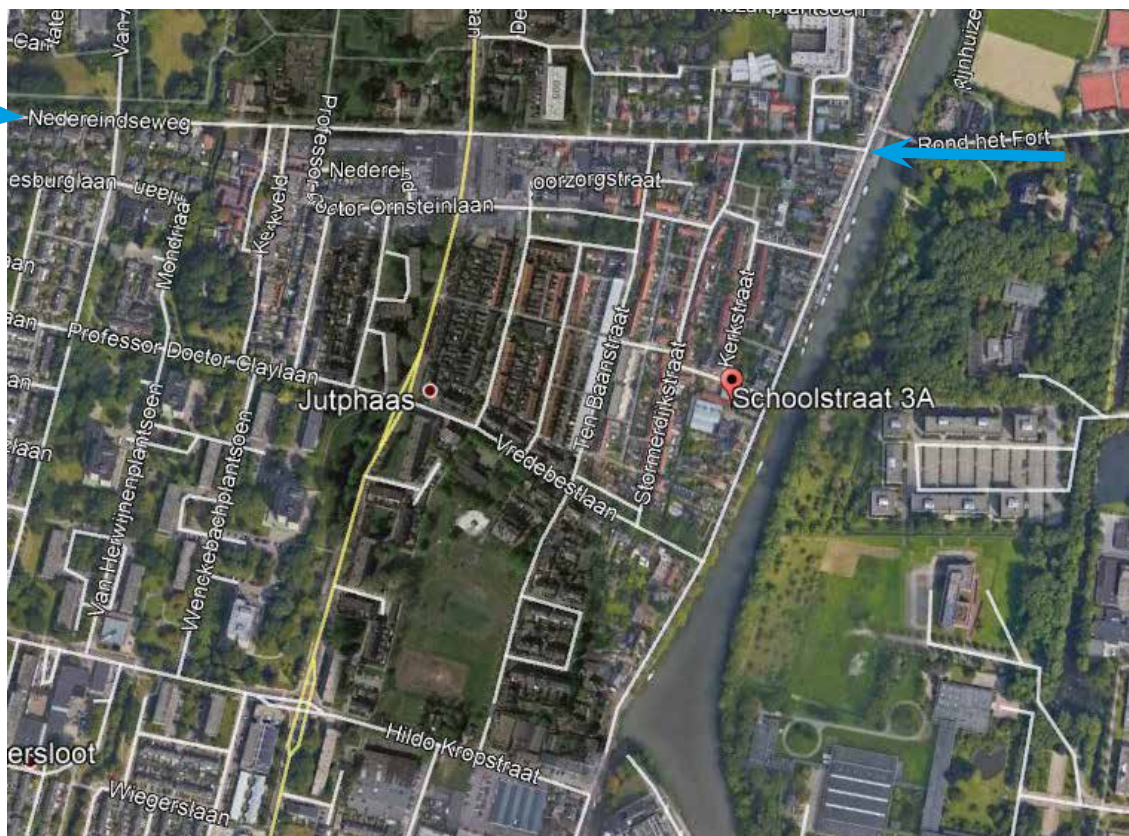
Opdrachtgever

Actually Design
Architectenbureau
Ir. S. Mohtasham

Opdrachtnemer

Bureau Voor Bouwhistorisch Onderzoek
drs Paula C. van der Heiden

december 2021

1 Het vroegere Jutphaas (nu Nieuwegein) met aan de bovenzijde de Nedereindseweg (blauwe pijlen) Het stratenpatroon volgt gedeeltelijk nog de oude percelering loodrecht op die weg. Bij de punt is de Schoolstraat met nummer 3a.

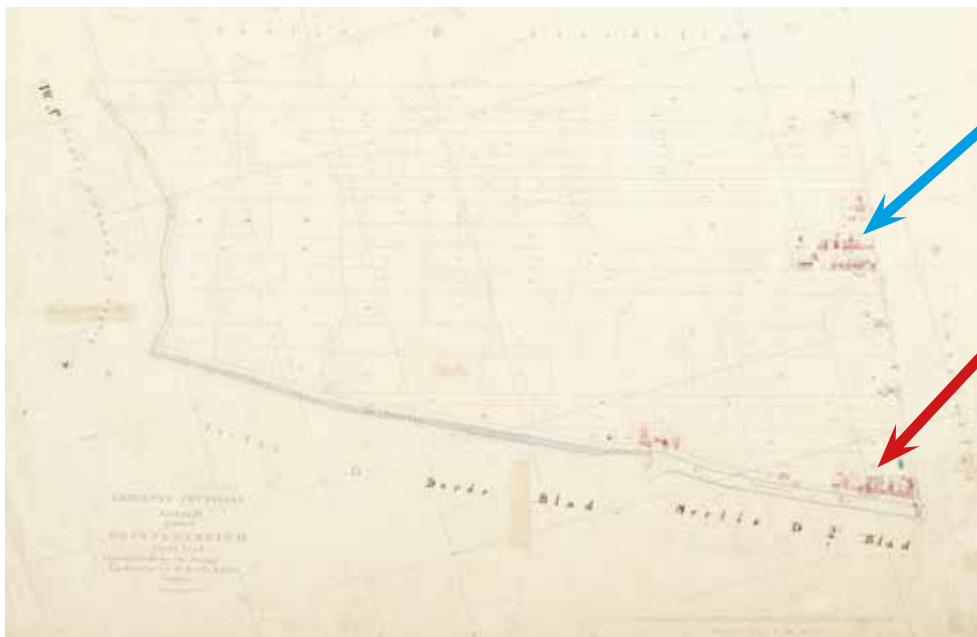
Inleiding

1 Het kavel aan de Schoolstraat 3a waarop gedeeltelijk bebouwing aanwezig is, zal opnieuw worden ingedeeld waarbij nieuwbouw wordt gerealiseerd. (afb. 1) Door Actually Design is aan Bureau Voor Bouwhistorisch Onderzoek gevraagd een onderzoek te doen naar de structuur van het kavel en omgeving.

De gemeente Nieuwegein (afdeling archeologie en erfgoed) heeft een aantal vragen met betrekking tot de bestaande bebouwing. Zo wordt gevraagd hoe de schuur zich tot de omgeving verhoudt en wat de functie van de schuur is binnen deze bredere context. Daarnaast wil de gemeente meer weten over het object zelf als de cultuurhistorische waarde van de schuur, waaruit de waarde bestaat en in hoeverre de waarden bewaard kunnen blijven.

Tevens wordt een advies gevraagd met betrekking tot de randvoorwaarden voor de ontwikkeling van dit perceel waarbij de erfgoedwaarden van het terrein herkenbaar zijn in de planvorming.

In onderstaand cultuurhistorisch onderzoek worden de volgende aspecten belicht: de ontwikkeling van het gebied, de cultuur-, bouwgeschiedenis en waardering van het object.

2 Vroegste kadastrale kaart van Jutphaas 1811-1832 waarop de twee kernen van Jutphaas herkenbaar zijn: rond de kerk (blauwe pijl) en langs de Vaartsche Rijn (rode pijl). De verdeling van de percelen loopt evenwijdig aan de Vaartsche Rijn.

3 Uitgewerkt detail van de kadastrale kaart waarop de kernen van Jutphaas duidelijk herkenbaar zijn. Rode pijl geeft plaats van Schoolstraat 3a bij benadering aan.

Ontwikkeling van Jutphaas

Het kavel aan de Schoolstraat 3a behoort tegenwoordig tot de gemeente Nieuwegein, maar is gelegen in het oorspronkelijke dorp Jutphaas. (afb. 1) Deze gemeente werd samen met het buurdorp Vreeland in 1971 samengevoegd tot de nieuwe gemeente Nieuwegein.

De ontginning van het gebied rond Jutphaas vond plaats in smalle langwerpige verkavelingen loodrecht op een weterring (afwateringskanaal) met weg, De Nedereindse weg. Aan deze weg, die als uitgangspunt van de ontginningen werd aangelegd, ontstond de oudste kern van het dorp Jutphaas. De percelen waren van oorsprong in gebruik voor agrarische doeleinden als akkerbouw, tuinbouw en veeteelt.

In de twaalfde eeuw werd een kanaal gegraven waardoor de stad Utrecht een waterverbinding met de Lek kreeg, de Vaartsche Rijn. Het kanaal werd richting het zuiden gegraven, en kruiste daarmee de oostwest gerichte Jutphase weterring.

Toen in het begin van de 19de eeuw een groot deel van de Vaartsche Rijn werd uitgediept en verbreed tot Keulse Vaart won dit gedeelte van Jutphaas aan belang en werd de bedrijvigheid langs de vaart uitgebreid met scheepswerven, zaagmolens, potten-, steen- en pannenbakkerijen. Gevolg hiervan was dat het centrum van Jutphaas zich van het Kerkveld, de oudste kern van het dorp, verplaatste naar de weg langs de Vaartsche Rijn, de Dorpsstraat, later Herenstraat genoemd. Er ontstond een vrij dichte bebouwing op het kruispunt van de weterring en de vaart waar ook een brug was aangebracht om de overzijde van de vaart te bereiken.

In latere tijd strekte de bebouwing zich uit naar beide zijden van de kruising, dus ook in de richting van de Schoolstraat en verder zuidwaarts. De verkaveling langs de vaart en Herenstraat staat loodrecht op de vroegere verkaveling, die zoals vermeld oost-west was gericht. Op de vroegste kadastrale kaart van dit gebied is deze verkaveling duidelijk zichtbaar: daar waar de bebouwing stopt, zijn de oost-west gerichte percelen te herkennen. Het is aannemelijk dat deze percelen nog een agrarische bestemming hadden.

2,3

(afb. 2, 3)

4 De school uit 1883 ligt tegenover het perceel B 1419 aan de rechterzijde van de Schoolstraat. .

5 Het hoekpand Herenstraat 51/Schoolstraat 1-3 ligt met de lange zijgevel aan de Schoolstraat.

6 Kadastrale kaart waarop de bebouwing van het kavel zichtbaar is (grijs). Achter op het kavel het langwerpige gebouw met aanbouw. Daarvoor de vierkante loods die tegen de houten schuur is geplaatst.

Schoolstraat

4 Aan het einde van de 19de eeuw wordt loodrecht op de Vaartsche Rijn een straat aangelegd naar de school die in 1883 is gebouwd achter de lintbebouwing van de Herenstraat, de Schoolstraat. Op de linker hoek van de Herenstraat en de Schoolstraat wordt in hetzelfde jaar een huis gebouwd voor de hoofdonderwijzer dat door de achterliggende tuin is verbonden met de school. Het huis is naar ontwerp van de architect Albert Nijland en is aangemerkt als rijksmonument. De school, die eveneens door Nijland is ontworpen heeft geen monumentenstatus. (afb. 4) De directe relatie tussen school en huis van de hoofdmeester is verbroken door de aanleg van de Kerkstraat.

De bebouwing van de Schoolstraat is vreemd genoeg nogal beperkt. Behalve de school die met de hoofdentree aan de straat is gelegen, is er slechts één bouwblok van drie aaneengeschakelde huizen, die aan de rooilijn van de straat liggen. Deze drie huizen (nrs 5-9) maken deel uit van een project van 70 woningen voor arbeiders dat vanaf 1921 werd gerealiseerd.

5 Het pand Herenstraat 51 dat met een lange zijgevel aan de Schoolstraat is gelegen, is tussen 1890 en 1900 als pakhuis gebouwd en heeft tevens dienst gedaan als koetsstalling van de huisarts die op Herenstraat nr. 49 woonde. (afb. 5) In 1932 is het pakhuis verbouwd tot winkel. Na een verbouwing in 1989 is het pand gesplitst in een kantoor (Herenstraat 51) en twee woningen (Schoolstraat 1 en 3). Er is hier dus geen sprake van eigenlijke bebouwing van de Schoolstraat, maar van een diep pand aan de Herenstraat. Tussen dit gebouw en het huizenblok met de nummers 5-9 bevindt zich een groot kavel dat is gelegen achter drie panden aan de Herenstraat, de nummers 51, 52 en 53. De bebouwing op dit kavel bestaat uit een langgerekt gebouw met kleine aanbouw dat achter op het kavel ligt, in het verlengde van het pand Herenstraat 53. De ruimte ervoor ter diepte van de panden Herenstraat 51 en 52 is grotendeels onbebouwd met uitzondering van een vierkante loods die is gebouwd tegen het achterste deel van het langgerekte gebouw. (afb. 6)

7 Luchtopname van het gebied waarin zich het perceel bevindt. Opvallend is het langwerpige gebouw met rode pannen met aan de linkerkant een kleine aanbouw. Aan de rechterkant is de grote loods (grijs dak) zichtbaar.

Het is vooralsnog onduidelijk hoe dit grote perceel is ontstaan. Het perceel (sectie B nr 1419) heeft een grootte van 855/965m² en heeft een industrie-functie en heeft volgens het kadaster een datering van 1920. Het is gelegen vlak achter de panden aan de Herenstraat die daardoor vrijwel geen tuin (Herenstraat 51/Schoolstraat 1, 3) of een kleine tuin (Herenstraat 52, 53) hebben. Vermoedelijk is een aantal percelen op enig moment samengevoegd.

- 7 Het meest opmerkelijk aan de ligging van het pand is dat het niet gelegen is aan een straat. (afb. 7) Hoewel de oost-west richting van het langgerekte gebouw doet vermoeden dat het toegankelijk was vanaf de Herenstraat, is het vreemd dat er achter de schuur een huis aan de Herenstraat staat (Herenstraat 53, bouwjaar 1967). Wanneer het pand tot de Schoolstraat zou hebben behoord, was te verwachten dat de richting van de percelen vanaf de Schoolstraat zou zijn gevolgd, namelijk in de richting noord-zuid. Een derde mogelijkheid is dat het pand vanaf de Stormerdijkstraat toegankelijk is geweest, al betreft het een behoorlijke afstand. Tenslotte is het vreemd dat het pand óp de grens met het buurpand Herenstraat 54a is gebouwd, waardoor de lange zijgevel aan de zuidzijde niet bereikbaar is vanaf eigen terrein.

8 Witgeverfde langsgevel van het stenen gedeelte van het gebouw vanaf de Schoolstraat.

9 Gevel straatzijde met hooi- of hijsluik en dubbele deur naar de stenen schuur/werkplaats.

10 Dubbele deur naar stenen schuur/werkplaats.

11 Kopgevel met aangebouw waarin de entree tot de woning in portaal.

Schoolstraat 3a

Exterieur

- Het langgerekte gebouw van circa 39 bij 8m (exclusief aanbouw) lijkt uit twee delen te bestaan die in elkaars verlengde liggen. Vanaf de Schoolstraat is het voorste gedeelte in het zicht. Het tweede deel ligt achter de loods.
- 8 Het voorste deel is een witgeschilderd eenlaags bakstenen gebouw met een mansardekap, gedekt met rode verbeterde holle dakpannen. (afb. 8) In het onderste dakvlak van de mansardekap zijn twee dakkapellen aanwezig.
- 9 De linker kapel steekt door de dakrand heen en heeft het voorkomen van een hooiluik. (afb. 9) De rechter dakkapel heeft drie gekoppelde eenruitsvensters en behoort zodoende bij een woonfunctie. In de gevelwand is een groot aantal doorbraken aanwezig: een viertal deuren, een venster en een pui ter breedte van drie ramen. Deze pui is duidelijk herkenbaar als een recente ingreep. In een eerder stadium was op deze plaats een kleine erker aanwezig die in 1950 is gewijzigd in een rechthoekige erker met een breedte van 3 meter. Meest opvallend is de dubbele deur onder een segmentboog, die naar een boerderijfunctie verwijst evenals het hooiluik. (afb. 10)
- 10 De kopgevel (west) is niet geschilderd en toont een donkerrode baksteen, gemetseld in kruisverband. (afb. 11) Een vijftal muurankers geeft de plaats van de wormen aan, de horizontale balken in de lengterichting van de kap die de spanten verbinden. Op de verdieping is een venster onder een rollaag. De gevelbeëindiging is eenvoudig zonder vlechting of rollaag en is aangesmeerd. De eigenlijke entree tot het woongedeelte bevond zich vermoedelijk in deze gevel. In de jaren 1950 is een schuur gebouwd die volgens de ingediende aanvraag bij de gemeente (18.11.1955) vrij van de gevel was gedacht. Met een boogvormig portaal is deze schuur/keuken echter direct tegen de gevel gebouwd waardoor de entree tot de woning eveneens in
- 11 het portaal toegankelijk is. (afb. 11)

12 Achterzijde van de houten schuur met gepotdekselde delen en mansardekap.

13 Interieur stenen schuur/ werkplaats met ondersteunende balk op gemetselde poer.

14 In de stenen schuur/ werkplaats zijn twee dichtgezette vensters met rondboog aanwezig (rode pijl).

De schuur bevindt zich in het verlengde van het witgeschilderde gebouw en heeft eveneens een mansardedak met rode pannen. Aan de zijde van de Schoolstraat is deze schuur vrijwel geheel uit het zicht vanwege de grote loads die gedeeltelijk is ingebouwd in de schuur tot de knik in het mansardedak. Slechts het bovenste deel van de kap is zichtbaar. Vanaf het erf van Herenstraat 54a is echter een gedeelte van de zijgevel van de schuur zichtbaar. (afb. schuur) Deze gevel bestaat uit geteerde en gepotdekselde houten delen. De huidige betimmering is in 1983 aangebracht. Er lijkt geen stenen fundering aanwezig te zijn. Het overige deel van de lange zuidgevel is volkomen uit het zicht vanwege de aanwezigheid van een loads (Herenstraat 54a) die strak tegen deze gevel is gezet. Mogelijkheid tot inspectie en onderhoud zijn aan deze zijde daardoor niet mogelijk.

Interieur

- Bij nadere inspectie van het gebouw is er sprake van een driedeling. Aan de rechterzijde het woongedeelte met op de scheiding met het volgende bouwdeel, een schoorsteen. Het middendeel bevindt zich tussen twee stenen (brand-)muren en heeft eveneens een schoorsteen op de scheiding met de houten schuur. Dit gedeelte lijkt met het hooiluik en de dubbele deur onder de segmentboog naar een boerderij te verwijzen. De ruimte is ongedeeld en heeft een vloer op een enkelvoudige balklaag. In het midden worden de balken ondersteund door een steunbalk die is opgelegd op gemetselde poeren en ondersteund wordt door een stempel. (afb. 13) In de gepleisterde achtermuur zijn twee gedichte vensters met rondboog aanwezig. (afb.14)
- Het gedeelte aan de linkerzijde is de houten schuur met pannendak die eveneens ongedeeld is. Aan de voorzijde (Schoolstraat) is de houten betimmering, die vermoedelijk bestond uit gepotdekselde delen met uitzondering van de spanten verwijderd in verband met de aangebouwde metalen loads. Op de spanten die geheel uit rondhout bestaan en deels op gemetselde poeren staan, is in recente tijd een vloer aangebracht. Er was hier oorspronkelijk sprake van een open kap. (afb. 15, 21)
- De kapconstructie van de houten schuur en het middendeel bestaat uit een mix van spanten van rondhout, spanten van geschaafd hout en een combinatie van rondhout en geschaafd hout. (afb. 17-20) Het gebruik van rondhout duidt niet op een oude constructie, evenals de halfhoutse verbin-

15 Interieur houten schuur vanaf de zijde van de loods met spanten van rondhout.

16 Halfhoutse verbindingen op het spant.

17 Kapconstructie schuur met rondhout en geschaafd hout.

18 Spantbeen met windschoren van rondhout in de kapconstructie schuur.

19 Kapconstructie stenen schuur met spanten van geschaafd hout en rondhouten windschoren.

20 Kapconstructie stenen schuur met spant en haan-hout van rondhout.

dingen, die niet sterk genoeg zijn bij een dergelijke overspanning van circa 8 meter. (afb. 16)

De vraag is behalve de datering welke functie het gebouw heeft gehad. De 'staldeuren' en het 'hooiluik' lijken te verwijzen naar een boerderij. Het zou in dat geval tot het type langgevelboerderij behoren: een rechthoekig gebouw waarbij woonhuis, stal en schuur zich achter elkaar bevinden en waarvan de deuren en ramen in de lange gevels zijn geplaatst. Dergelijke langgevelboerderijen zijn een veel voorkomend type boerderij die hoofdzakelijk in de 19de en de eerste helft van de 20ste eeuw zijn gebouwd. Vanaf de jaren 1920 wordt bij boerderijen ook de mansardekap toegepast. Het voordeel van een dergelijke kapconstructie is dat er meer ruimte is voor opslag van bijvoorbeeld hooi.

Over de functie als boerderij kan getwijfeld worden om reden dat in het middendeel dichtgezette rondboogvensters aanwezig zijn die niet te verbinden zijn aan het gebruik als stal. Veeleer valt te denken aan een werkplaats. Het 'hooiluik' is in dat geval een hijsluik. Dat de vensters zijn gedicht heeft vermoedelijk te maken met het feit dat aan die zijde een grote loods is gebouwd op het aangrenzende perceel. De aanwezigheid van vensters in dat muurdeel geeft aan dat er oorspronkelijk vrij uitzicht was.

21 Interieur houten schuur met spant van rondhout. De gepotdekselde delen van de buitenwand zijn in 1983 vernieuwd.

AUT. 12.		W.A.M.		VOORNAMEN.		BESCH.		WOONPLAATS.	
EIGENAAR		Spreek		Hof		Bont		Jutphaas	
VUCHTGEBRUIKER									

VERWIJZING NAAM		SOORT		INKOMEN		BELASTBAAR		BESCHRIJFING		AANWIJZING	
de kadastrale plaats.		der eigenendom.		van ieder perceel.		van ieder perceel.		der plaats gehad		der Arghelen en	
Nominale waarde.		max.		perceel.		On-gehuurd. Gehuurd.		VERANDEELINGEN.		Waarst. Waarst.	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.

22 Kadastrale legger van circa 1832 met de vroegst bekende eigenaar van het perceel: Wijntje Speld.

[illegible]

23 Eigendommen van Wijntje Speld: B 99 is het huidige perceel B 1419.

[illegible]

24 Eigendommen van M.H. Doornekamp met overgang in beschrijving van schuur en erf naar huis, schuur en erf met vermelding verbouw in 1948

Onderzoek in kadaster

Behalve de twee bouwaanvragen uit de jaren 1950 die slechts kleine wijzigingen betroffen, zijn er geen aanwijzingen voor een nauwkeurige datering gevonden in de archieven of op oude foto's. Onderzoek in het kadaster levert informatie over de eigenaars, de grootte van het perceel met de specificatie of het om 'ongebouwd' of 'gebouwd' gaat en de eventuele veranderingen als bijvoorbeeld verkoop en verbouw.

- 22 De vroegste eigendom die in de kadastrale archieven staat vermeld is die van Wijntje Speld, weduwe van Marcelis van Bommel. (afb. 22) Zij staat te boek als 'bouwvrouw' wat toentertijd 'boerin' betekende. Zij woonde aan de Nedereindseweg in Jutphaas. De bestemming van het perceel (sectie B
- 23 nr. 99) is 'weiland' en heeft een grootte van 9160m². (afb. 23) Zij verkoopt het perceel in 1838 vermoedelijk aan Hendrik Gillot, de vader van twee vrouwen die in 1848 het weiland door 'scheiding' (van de boedel na het overlijden van hun vader in 1847) in hun bezit krijgen. In 1873 verkoopt de oudste dochter A.H.C.M. Gillot het perceel weiland aan Jan Adrianuszn van Wijk, landbouwer en wonende aan de Nedereindseweg 48 in Jutphaas. In 1940 vindt opnieuw een overdracht plaats en komt het perceel weiland in eigendom van mogelijk een kleinzoon, Christiaan S. van Wijk, eveneens woonachtig aan de Nedereindseweg 50.

Tot 1940 is het perceel B 99 in de leggers goed te volgen. Het perceel is tot dan toe omschreven als weiland en is bij drie van de vier eigendommen in bezit van boeren geweest, die woonden aan de Nedereindse weg.

- In de jaren 1940 vindt een vernummering plaats naar B 1378. In 1943 wordt het perceel verkocht via een veiling. De eigenaar is op dat moment Johannes Marinus van Zelst, koopman uit Jutphaas. Er wordt in het kadaster voor het eerst een schuur op het perceel vermeld. De grootte van het perceel is verminderd omdat het op dit moment waarschijnlijk in drieën wordt verdeeld en apart verkocht. De volgende eigenaren F.J. Peck, bakker en A.H. Bouma kruidenier, verkopen het perceel met de omschrijving 'schuur en erf' in hetzelfde jaar aan M.H. Doornekamp, landbouwer en 'sleeper'. De legger van deze eigenaar vertoont een belangrijke wijziging: de eerste vermelding betreft schuur en erf terwijl bij de volgende drie vermeldingen sprake is van 'huis, schuur, erf'. Onder 'Veranderingen' staat: ' 1944
- 24 dj [dienstjaar] 1948 Verbouw'. (afb. 24) In 1948 heeft nog een splitsing plaatsgevonden, waarschijnlijk van een stukje grond, waarna het perceel in 1952 het huidige nummer B 1419 kreeg. In 1953 is het geheel verkocht aan

1940

Heden *Zeven Mei*
negentienhonderd veertig zijn voor mij, Ambtenaar van den burgerlijken stand der gemeente IJsselstein, in het huis der gemeente verschenen, ten einde een huwelijk aan te gaan:

Doornekamp, Marinus Hendrikus
oud acht en twintig jaren, aannemer
geboren te *Maarlandje* en wonende te *Jutphaar*
meer derjarige zoon van *Doornekamp, Arie, oud drie en vijftig*
jaren, aannemer en van, Ransing, Antje, oud drie en vijftig
jaren, zonder beroep, beiden wonende te Jutphaar
en *ten Hout, Rika Helena Johanna*
oud een en dertig jaren, *zonder beroep*
geboren te *Tiel* en wonende *althier*
meer derjarige dochter van *ten Hout, Jan Berend, directeur*
der gemeentebedrijven gasfabriek en waterleiding, en van Achter-
burg, Jakobina Helena Lambert, zonder beroep, beiden
wonende alhier.

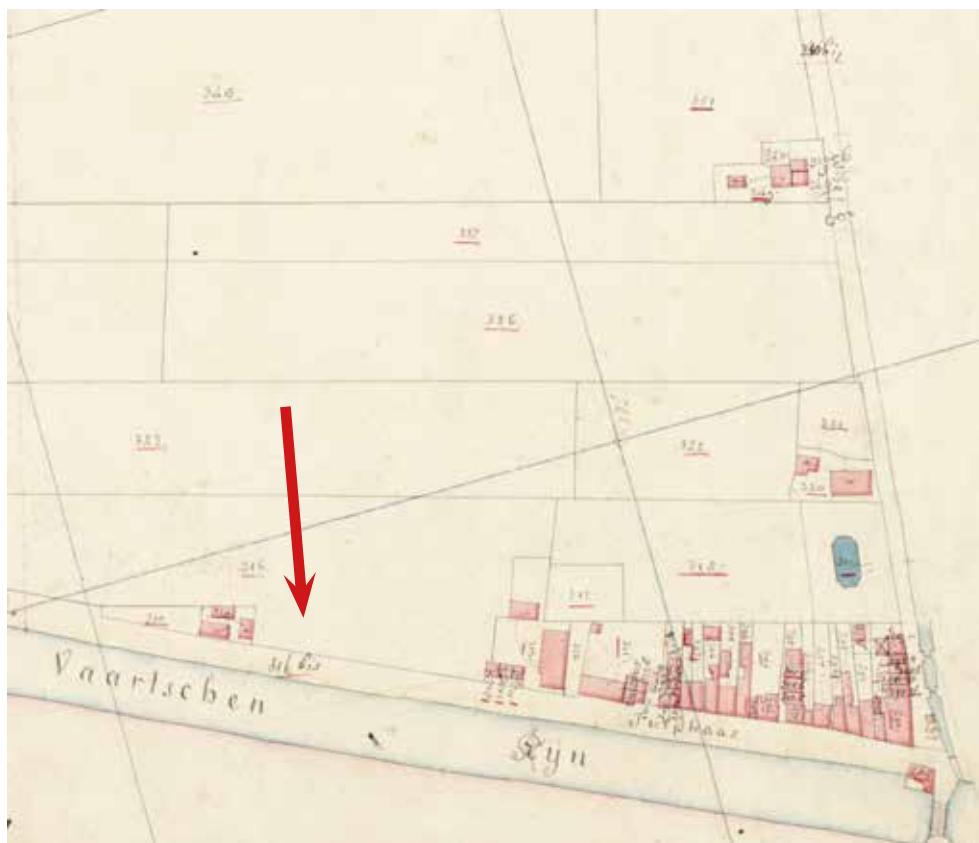
De ouders van den bruidegom voornoemd en hierbij te-
genwoordig, verklaren hunne toestemming te verleenen tot
het voortrekken van dit huwelijk.

25 In de huwelijksakte uit 1940 staat als beroep voor M.H. Doornekamp aannemer (zie pijl) vermeld. (Het Utrechts Archief, register huwelijken en echtscheidingen)

de laatst vermelde eigenaar in het kadaster, W.M. Verdonk.

Geconcludeerd kan worden dat uit de vermeldingen in het kadaster blijkt dat het perceel lang de omschrijving 'weiland' heeft gehad en pas in 1940 sprake is van een schuur en vanaf 1948 van een huis. Het beroep van de eigenaar die het gebouw heeft verbouwd en vergroot kan mogelijk worden gekoppeld aan de functie van het pand. In het kadaster staat bij M.H. Doornekamp als beroep 'landbouwer en sleeper' genoemd. Het zou in dat geval een boerderij betreffen.

Uit onderzoek naar de persoon Marinus Hendrikus Doornekamp in het register van huwelijken en echtscheidingen bij de arrondissementsrechtbank te Utrecht is echter gebleken dat Doornekamp bij zijn eerste huwelijk in 1935 metselaar is en in 1940 bij zijn tweede huwelijk aannemer. Het complex heeft hiermee een andere functie, namelijk als werkplaats en opslag van bouwmaterialen met woning. (afb. register)

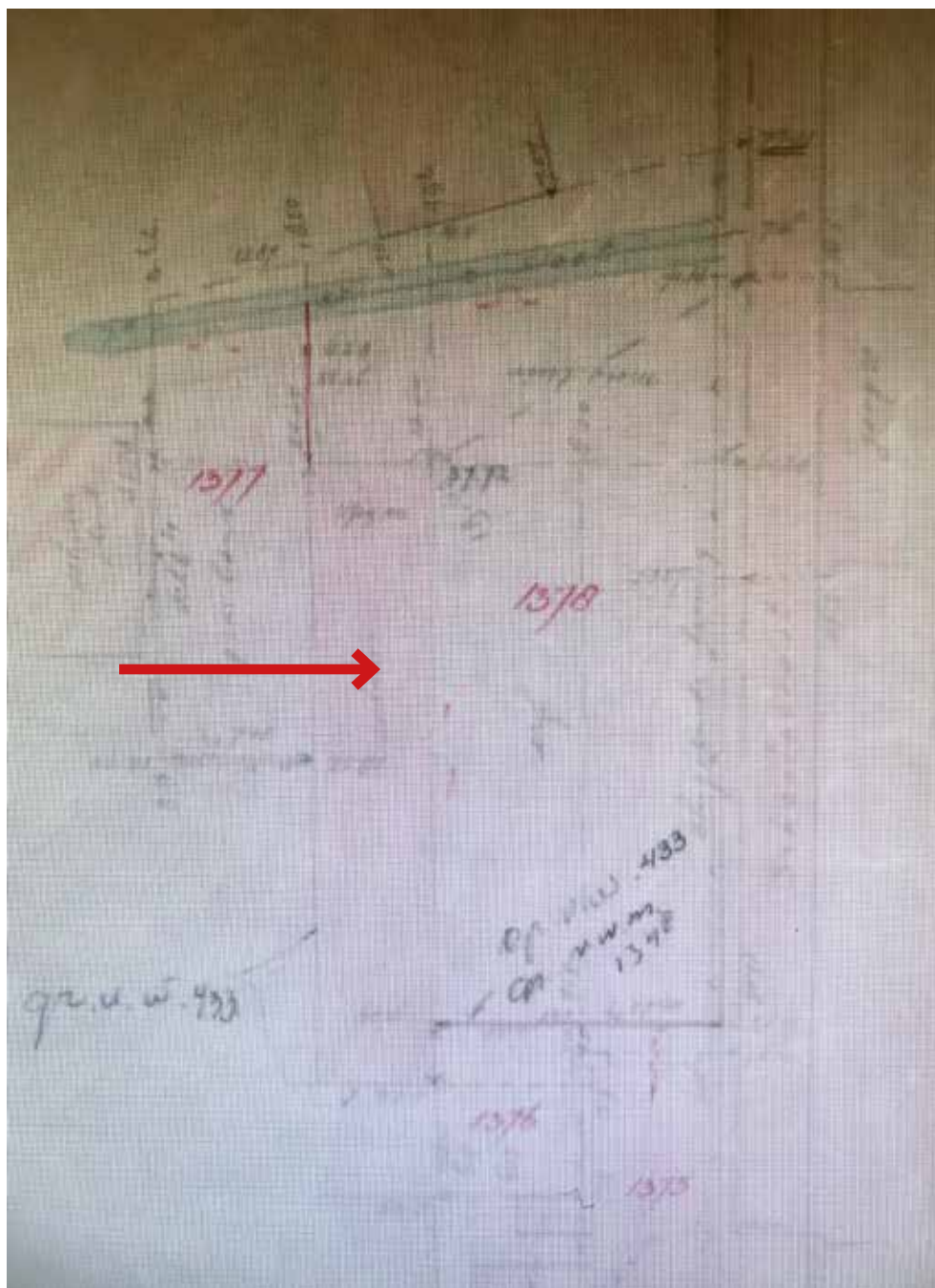

26 Kadastrale kaart waarop de nummering in de getallen 300 zijn aangegeven terwijl de eigenlijke nummering wat betreft perceel Schoolstraat 3a op dat moment nog B 99 is. De pijl geeft de plaats van Schoolstraat 3a bij benadering aan.

Kaarten

26

Op de kadastrale kaart van Jutphaas uit 1811-1832, sectie B, kaart 3 zijn de kavels aangeduid met nummers in de 300. (afb.26) Dit is vreemd, te meer omdat in de bijbehorende oorspronkelijke aanwijzende tafel van sectie B de nummering is vermeld, die ook in de bovenstaande leggers voorkomen, namelijk B 99. Wat de kaart uit 1811-1832 overigens goed laat zien, is dat de percelering hoofdzakelijk noord-zuid gericht is, evenwijdig aan de Vaartsche Rijn. Alleen de bebouwing langs de Vaart was oost-west gericht, waarbij de grote noord-zuid gerichte percelen in kleinere percelen werden opgedeeld. Schoolstraat 3a (kadastraal nummer B 99, B 1378, B 1419) is op de vroege kaart niet aanwezig maar moet gezocht worden in de noord-zuid gerichte percelen langs de Vaartsche Rijn.

27 Detail hulpkaart sectie B blad 3: Nummer 1378 is het perceel in 1943 waarvan nr 1376 en 1377 zijn afgesplitst. Het rode vak (zie pijl) betreft het gebouw (schuur, werkplaats, woning zonder aanbouw)

Datering gebouw

Zoals hierboven gesteld is het lastig om een juiste datering voor het gebouw te geven.

Zowel uit bouwkundig en architectuurhistorisch oogpunt is het stenen bouwdeel (woning zonder aanbouw uit 1955 en stenen schuur/stal/werkplaats) te dateren vanaf de jaren 1920 vanwege de toepassing van de mansardekap op een boerderij. De houten schuur is qua constructie van spanten van rondhout en halfhoutse verbindingen in de spanten waarschijnlijk in dezelfde tijd te dateren, mede omdat dezelfde kapvorm als van het stenen bouwdeel is toegepast.

Gegevens uit het kadaster geven een afwijkende datering voor de verschillende bouwdelen. Tot 1940 wordt het perceel steeds omschreven als weiland. Bij een splitsing in 1943 van het grote perceel in drie nieuwe kavels wordt een nieuwe nummering ingevoerd en krijgt het grootste perceel met omschrijving 'schuur en erf' het nummer B 1378. Volgens het kadaster zou er in 1948 een verbouwing hebben plaatsgevonden waarbij de bebouwde oppervlakte is uitgebreid van 78 naar 175m². Op een hulpkaart van het kadaster uit 1943 is echter het gehele gebouw aangegeven waaruit geconcludeerd kan worden dat het pand op dat moment al aanwezig was. (afb. 27)

Waarden

Monumentwaarde

Het huis met stenen schuur/werkplaats en houten schuur heeft uit architectuurhistorisch oogpunt geen monumentale waarde. Het betreft een zeer eenvoudig gebouw waarin geen specifieke architectonische kenmerken aanwezig zijn. De constructie van de gehele houten schuur en de kapconstructie van de stenen schuur zijn zeer licht uitgevoerd in rondhout en geschaafd hout.

Cultuurhistorische waarde

Het gebouw heeft geen cultuurhistorische waarde vanwege de functie als werkplaats van een aannemer. Vanaf de jaren 1950 is het gebouw gebruikt als loods en woning.

Planvorming in relatie tot erfgoedwaarden

Er is geen sprake van erfgoedwaarden in het bestaande complex. In verband met het beschermd dorpsgezicht dat als begrenzing de oostzijde van de Schoolstraat heeft, is aanpassing qua hoogte van nieuwbouw aan de omliggende bebouwing gewenst.

Colofon

Opdrachtgever

Actually Design
Architectenbureau
Ir. S. Mohtasham
Delftweg 104-B
3043 NA Rotterdam
071 331 1680
sholeh@actuallydesign.nl

Opdrachtnemer

Bureau Voor Bouwhistorisch Onderzoek
drs. Paula C. van der Heiden
Stadhoudersplantsoen 212
2517 SK Den Haag
070 3621216 | 06 40467704
bvbo.heiden@planet.nl

